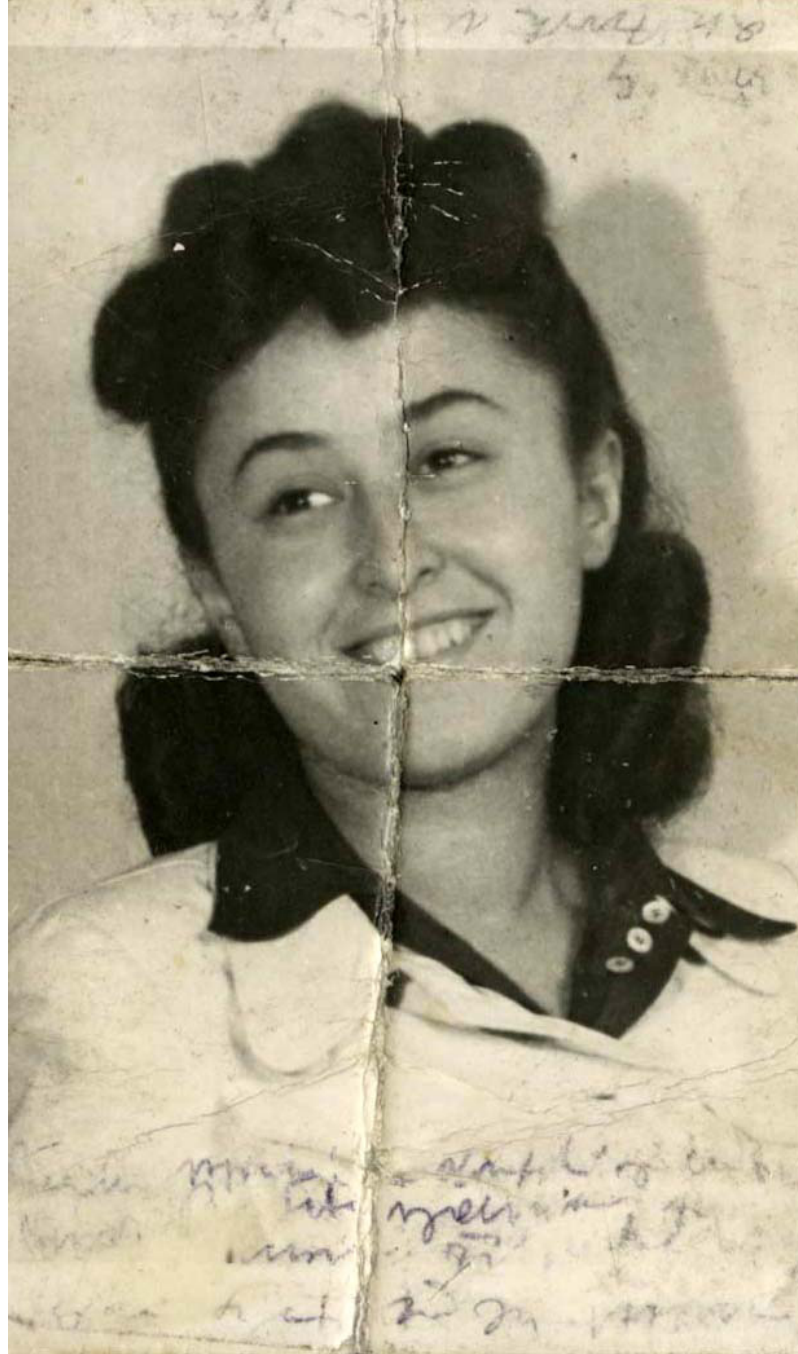

תמונתה של אנני

תמונתה של אנני, אותה שמר פאבל, במשך שהותו באושוויץ

תמונתה של אנני

ב־29 בספטמבר 1944 נשלחו מטרזין לראשונה שני טרנספורטים של צעירים בלבד. אנני ופאבל, שהכירו ונעשו חברים בטרזין, נישאו בחטף שלושה ימים קודם לכן, מתוך תקווה שכך יקל עליהם לאתר זה את זו בהמשך. ב־29 בספטמבר נשלחו בטרנספורט לאושוויץ פאול, אחיה הצעיר של אנני, חתנה הטרי פאבל וחתנה של אחותה ציפורה, שנישאה אף היא בגטו.

ימים מספר לאחר מכן, יחד עם עוד רבות מבנות זוגם של הצעירים שנשלחו בטרנספורטים הקודמים, התנדבו אנני, אחותה ואמה להצטרף לטרנספורט, בעקבות ההבטחה השקרית שניתנה להן - שכך יוכלו להתאחד עם יקיריהן.

במשך כל זמן שהותו במחנה שמר פאבל את תמונת אשתו הצעירה. בהתחלה שמר את התמונה בפיו, ולאחר מכן - בתוך הגרב. בצדה האחורי של התמונה רשומה הקדשה בצ'כית מאנני לפאבל. בריאיון שמסר באוגוסט 1990 סיפר פאבל על הכניסה למקלחות באושוויץ־בירקנאו:

הורדנו את הבגדים. הורדנו הכל. פשוט לא נשאר עלינו שום דבר. אני השארתי אצלי דבר אחד - תמונה של אנני אשתי, זו שהייתי נשוי לה במשך שלושה ימים (בטרזין). את התמונה קיפלתי כך שתהיה מאד קטנה וכך בצורה זו הכנסתי (אותה) לפה. את התמונה נשאתי עמי כל הזמן עד סוף המלחמה. החבאתי אותה בבגדים, בכיסים, בהתאם למה שלבשתי. התמונה היתה מעין פָּטיש, מושא לסגידה, מעין מזוזה. משהו שקישר אותי לחיים שבחוץ, לחיים הנורמליים. הייתי קשור רומנטית לאנני, קשר שהיה מאד מורכב, אך התמונה היתה משהו של נורמליות.

1. מדוע סיכן פאבל את עצמו על מנת לשמור על התצלום?

2. מה סימלה עבורו התמונה?

1. מתוך עדות בעל פה שניתנה באגף אוסף החפצים של מוזאון יד ושם.